

nem funkce, nemá však zpětného vlivu na právní povahu funkce samé, stejně jako na příklad státní úředník konavší určitou úřední funkci, na příklad služební cestu, má v mezích příslušných ustanovení právní nárok na určité požitky (diety a pod.), z čehož však pro něho neplyne právní nárok, aby k příslušné funkci byl určen vůbec, tím méně, aby k ní nebyl vedle něho určen nikdo jiný.

Opírá-li stížnost opačné své stanovisko o znění § 20 odst. 3 a 4 a § 21 cit. rigor. řádu a snaží-li se z něho konstruovati thesi, že nelze zbaviti řádného profesora zkušebního oboru examinatorství v jiných případech, než v případech vypočtených taxativně v cit. ustanoveních, sluší k tomu poznamenati, že ustanovení ta nejednají podle svého obsahu o zbavení řádného profesora funkce zkuš. komisaře, nýbrž že určují toliko z řad profesorstva vys. škol další osoby, jež mají způsobilost zastávat úřad »zkoušejícího« a mohou proto býti příslušny k tomu, aby se před nimi konaly zkoušky doktorské.

Jak dolíčeno, nelze cit. § 20 odst. 1 rig. řádu pro lék. fakulty (min. nařízení č. 102 ř. z. z r. 1903) pokládati za normu, která by zakládala subj. právo řádného profesora na zkoušení při přísných zkouškách doktorských a jest opačný názor stížnosti mylný.

Ve sporném případě neměli tedy ani profesor Dr. Š. ani prof. Dr. P. postavení procesní strany, prvý neměl subj. právo na to, aby byl připuštěn za alternujícího řádného examinatora z dět. lékařství při II. lék. rigorosu, druhý neměl subj. práva na to, aby nebyl vedle něho připuštěn jiný examinator; neměl tedy profesor Dr. P. legitimaci k formálnímu opravnému prostředku proti rozhodnutí akademického senátu a nelze proto shledati vytykané nezákonnosti v postupu žal. úřadu.

Č. 8424.

Š k o l s t v í: Který příjem jest položití za základ pro vvměření školného na státní škole střední za účinnosti vl. nař. č. 144/25?

(Nález ze dne 8. února 1930 č. 1989.)

V ě c: Otto Š. v B. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o školné.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Ředitelství stát. reál. gymnasia v B. vyměřilo výměrem z 18. února 1926 st-li, řediteli filiálky Živn. banky v B., školné za jeho syna Ottu na rok 1925/26 částkou 2000 Kč, řídíc se při tom sdělením fin. ředitelství v B. z 19. prosince 1926, že daň důchodková na rok 1924-1925 nebyla dosud pravoplatně předepsána, že však předpisu daně na rok 1923 odpovídá 10. stupeň školného. V odvolání tvrdil st-l, že daň důchodová za rok 1923 není ještě pravoplatně vyměřena a že proto podle § 3 nař. č. 144/25 měl býti vzat za základ příjem, který byl naposledy v předcházejících letech pravoplatně zdaněn.

Odvolání zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím jako bezdůvodné, ježto výměr ředitelství stát. reál. gymnasia odpovídá předpisům bodu 3. § 3 vl.

nař. č. 144/25. Ježto daň důchodová za leta 1921—1926 nebyla ještě pravoplatně předešána, bylo školné vyměřeno podle příjmů, které st-1 na rok 1923 k důchodové dani sám přiznal a podle nichž patřil do 10. stupně školného.

O stížnosti nss uvážil:

§ 3 vl. nař. č. 144/25 ustanoviv v prvých dvou odstavcích mimo jiné, že příjmem, který je rozhodující pro stanovení školného, rozumí se příjem pravoplatně podrobený dani z příjmu (na Slov. a Podk. Rusi dani důchodkové) a to pro berní rok, který předchází ten který rok školní a že není-li daň z příjmu pro tento berní rok ještě pravoplatně předešána, rozhoduje příjem, který byl naposledy v předcházejících letech pravoplatně zdaněn, určil v odstavci 3. toto: »Nebyl-li zákonný živitel (žák) dosud pravoplatně zdaněn anebo má-li příjmy, které jsou výslovně od daně z příjmu osvobozeny, nebo má-li příjmy zcela nebo částečně zdaněné v cizině, rozhodne o školném ředitel ústavu podle volného uvážení v mezích § 2, hledíc k celkovému příjmu, který strana uvádí ve výkaze pro výměru školného, případně k příjmovým a majetkovým poměrům strany, které může ředitel vhodným způsobem vyšetřiti.«

Podle tohoto znění uvedeného předpisu sluší vyměřovati školné zásadně podle příjmu podrobeného pravoplatně dani z příjmu v roce, který předchází škol. rok, resp. podle příjmu naposled pravoplatně zdaněného a lze se odchýliti od tohoto pravidla toliko tehdy, nebyl-li zák. živitel (žák) dosud pravoplatně zdaněn (sc. vůbec), či jde-li o příjmy, které jsou od daně z příjmu osvobozeny, či jsou-li příjmy zdaněny zcela nebo z části v cizině. Že by byl dán některý z těchto tří předpokladů v osobě st-lově, ze spisů správních nevysvítá a nemohl proto žal. úřad odůvodniti výměru školného předpisem § 3 odst. 3 vl. nař. č. 144/25.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 8425.

Živnostenské právo: Žádost za udělení koncese pro živnost akcidenční tiskárny může být zamítnuta pro nedostatek místní potřeby.

(Nález ze dne 11. února 1930 č. 2195.)

V ě c: Firma Robert P. v L. (adv. Dr. Ferdinand Pfeifer z Liberce) proti ministerstvu obchodu o koncesi knihtiskařskou.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Podáním z 9. října 1926 žádala stěžující si firma o udělení koncese pro živnost akcidenční tiskárny se stanovištěm v L. Zsp v Praze žádosti nevyhověla vzhledem k místním poměrům, k nimž nutno vzít zřetel podle § 23 odst. 5. živn. řádu, ježto v samém L. jest 11 knihtiskáren a v nejbližším okolí v H. dvě a jedna ve S., takže místní potřeba jest dostatečně kryta. Odvolání z výnosu toho podanému min. obchodu nař. rozhodnutím nevyhovělo z důvodů uvedených ve výnosu v odpor vzatém.

O stížnosti uvážil nss toto: